

РЕШЕНИЕ

№ 88

гр. Казанлък, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАЗАНЛЪК, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА

при участието на секретаря ЕЛЕНА ИВ. СТОИЛОВА
като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело № 20235510101948 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от Н. Г. Н., ЕГН *****, с адрес: ****, чрез пълномощника от адв. С. Р. от АК С.З., против ПРОКУРАТУРАТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, ****, Булстат 121817309, и е с правно основание: чл. 4, във вр. с чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ и цена на исковете: 1500,00 лв. (хиляда и петстотин лева) - обезщетение за претърпените имуществени вреди и 8000.00 лв. (осем хиляди лева) - обезщетение за претърпените неимуществени вреди. В исковата молба ищецът, чрез процесуалния си представител сочи, че на 11.05.2021 г. по ДП № **** г. по описа на РУ-Казанлък, в качеството на обвиняемо лице бил привлечен Н. Г. Н. за извършено престъпление по чл. 129, ал. 2, във вр. с ал. 1 от НК, за това, че на 15.05.2020 г. в гр. Г., обл. С.З., на ул. „****“ причинил средна телесна повреда на С. Ж. С., изразяваща се в открито двустранно счупване на долната челюст, при което се затруднявало дъвченето и говоренето за срок по-дълъг от 30 дни. Била взета е мярка за неотклонение „подписка“. След извършеното привличане незабавно било пристъпено към разпит на обвиняемия. След приключването на разпита на ищеца била извършена полицейска регистрация, състояща се в описание, дактилоскопиране, фотографиране и изземване на образци за ДНК профил. В периода от образуването на наказателното производство били проведени множество процесуално следствени действия, в т.ч. разпити на обвиняемия, разпити на свидетели, назначаване на експертизи, предявяване на материалите от разследването. Соци, че с обвинителен акт № ТОК-**** г. от 09.07.2021 г. И.Ч. - прокурор в Районна прокуратура-С.З., ТО-Казанлък внесъл в Районен

съд-Казанлък обвинение против Н. Г. Н. за това, че на 15.05.2020 г. в гр. Г., обл. С.З., на ул. „****“, причинил средна телесна повреда на С. Ж. С., изразяваща се в открито двустранно счупване на долната челюст, при което се затруднявало дъвченето и говоренето за срок по-дълъг от 30 дни - престъпление по чл. 129, ал. 2, вр. с ал. 1 от НК. По внесения обвинителен акт било образувано НОХД № ****/**** г. по описа на Районен съд Казанлък, *** наказателен състав, с Председател съдия Д.И.. От страна на посочения като пострадало лице С. Ж. С., чрез упълномощения от него повереник били подадени молба за конституиране като частен обвинител и бил предявен за съвместно разглеждане в наказателния процес иск за вреди от непозволено увреждане за сумата от 15 000 лв., представляваща обезщетение за претърпените болки и страдания от извършеното престъпление, ведно със законната лихва от датата на увреждането до окончателното изплащане. В първото открито съдебно заседание по делото представителят на Районна прокуратура изразил становище, че молбите за конституиране на частен обвинител и за предявяване на граждански иск били своевременно подадени и относими и следвало да бъдат уважени. По делото били проведени осем открити съдебни заседания, като в рамките на съдебното следствие били извършени огромен брой процесуални действия - разпити на свидетели, очни ставки, приемане на заключения на експертизи, допълнителни експертизи, повторни разпити на свидетели и обяснения на подсъдимия. С Присъда № **** г., постановена по НОХД № ****/**** г. по описа на Районен съд-Казанлък, подсъдимият Н. Г. Н. бил признат за невинен в това, че на 15.05.2020 г. в гр. Г., обл. С.З. причинил другиму - на С. Ж. С. - средна телесна повреда, изразяваща се в открито двустранно счупване на долната челюст, при което се затруднявало дъвченето и говоренето за период по-дълъг от 30 дни, поради което го оправдавало по повдигнатото обвинение по чл. 129, ал. 2, вр. с ал. 1 от НК. С вх. № 11277/19.10.2022 г. от страна на Районна прокуратура-С.З., ТО-Казанлък бил подаден протест срещу постановената присъда, като било, посочено че тя е неправилна, необоснована и в несъответствие с приложения по делото доказателствен материал. Искала се отмяна на постановената оправдателна присъда и постановяването на нова такава, с която Н. Г. Н. да бъде признат по повдигнатото от прокуратурата обвинение. По подадения от прокуратурата протест било образувано ВНОХД № ****/**** г. по описа на Окръжен съд-С.З., II наказателен състав, с докладчик съдията М.Х.-П.. В откритото съдебно заседание, проведено на 08.02.2023 г. подаденият протест и обвинението се поддържали от представител на Окръжна Прокуратура-С.З.. С Решение № **** г. по ВНОХД № ****/**** г. по описа на Окръжен съд-С.З., била потвърдена Присъда № **** г., постановена по НОХД № ****/**** г. по описа на Районен съд-Казанлък. Решението не подлежало на обжалване и протестиране и било окончателно. Сочи, че съгласно ЗСВ и НПК прокурорът бил държавният орган, който проверявал дали конкретно деяние осъществява състава на престъпление, имало ли основания за спиране или прекратяване на

наказателното производство, събрани ли са всички доказателства за изясняване на обективната истина, подкрепя ли се повдигнатото обвинение от събраните доказателства, както и отстоява и защитава обвинението в съдебния процес. Ето защо пасивно легитимиран по иска ответник, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ се явявала Прокуратурата на Република България, в чиято система се намирала Районна прокуратура-С.З., ТО-Казанлък и Окръжна Прокуратура-С.З., от чиито конкретни действия били причинени имуществени и неимуществени вреди на ищеца. Обвинението в престъпление се явявало винаги неоснователно /незаконно/, когато обвиняемият бъде признат за невиновен по повдигнатото му обвинение с влязла в сила присъда. Твърди, че преди привличането му като обвиняем ищецът бил в добро здравословно състояние, имал отлично самочувствие, относително спокоен живот, радвал се е на широки контакти, приятелски и колегиални отношения. По повод на воденото наказателно производство Н. Н. се потиснал и изтормозил психически и емоционално, бил психически разстроен и често получавал главоболие. Започнал да изпитва страх, безпокойство и срам от това, че бил обвинен в извършването на престъпление и бил регистриран като „престъпник“ по неговите думи. Тревожел се също, че освен факта на осъждането му над него била надвиснала реална опасност да заплати огромни суми за обезщетение и разходи за адвокатски възнаграждения на повереника на частния обвинител, чийто размер надвишавал 25 000 лв. Започнал да страни от приятелите и познатите си, тъй като не желал да дава обяснения за наказателното производство, водено срещу него. Чувствал се обиден и унижен от това, че бил несправедливо обвинен. В периода, когато било повдигнато незаконното обвинение, той заемал длъжността „Ръководител движение“ на гара Г., като изпитвал страх, че повдигнатото срещу него незаконно обвинение и евентуалното му осъждане могли да повлияят негативно на работата му. Страдал от безсъние, появило се високо кръвно налягане, като за цялото време от инцидента до постановяването на окончателната оправдателна присъда загубил около 30 кг. от телесното си тегло. Отделно от това по досъдебното производство и в съда били разпитани много хора, които познавали ищеца. Град Г. било малко населено място и скоро мълвата, че бил привлечен като обвиняем се разнесла между хората. Ставал обект на подмятания, закачки и подигравки от познати за него хора, което допълнително му създавало тревоги и дискомфорт. Основаната грижа и притеснение в този продължителен период от време били той да успее да докаже невинността си. Сочил, че последователната позиция на Н. Г. Н. в хода на цялото наказателно производство била концентрирана в отстояване на становището му неговата невиновност по повдигнатото му обвинение. При разследването от негова страна било оказано пълно съдействие, давани били обяснения, като през цялото време било отстоявано становището за невиновността му. Присъствал лично във всички проведени съдебни заседания, с изключение на едно по време на епидемията от „Covid“, като отстоявал обосновано и последователно, вкл. чрез защитника си тезата за

своята невинност. Незаконно обвиненият в извършване на престъпление трябвало да бъде обезщетен справедливо, като това обезщетение трябвало да е съразмерно на вредите и да отговаря както на конкретните данни по делото, така също и на обществените представи за справедливост. При определянето на обезщетението следвало да се отчетат обстоятелствата относно личността на увредения, данните за предишните му осъждания, начина му на живот и обичайната среда, тежестта на престъплението, за което било повдигнато обвинението, продължителността на наказателното производство, наложените мерки за процесуална принуда, отражението върху личния, обществения и професионалния живот, както и стигнало ли се е до разстройство на психическото и емоционалното състояние и здравето на пострадалия като цялост. В конкретния случай счита, че справедливото обезщетение за причинените му неимуществени вреди от повдигнато обвинение и продължилото за периода от 11.05.2021 г. до 07.08.2023 г. наказателно производство се равнявало на сумата от 8000,00 лв., която сума следвало да се присъди ведно със законната лихва от датата на влизане в сила на решението, с което обвиняемият окончателно бил признат за невиновен по повдигнатото му обвинение. В пряка причинна връзка с незаконното обвинение ищецът претърпял и имуществени вреди, изразяващи с в заплатените от него адвокатски възнаграждения за защита и процесуално представителство. По отделните два сключени договори за правна защита и съдействие в досъдебното производство, в първата и въззивната съдебна инстанция, ищецът заплатил адвокатски възнаграждения в общ размер на 1500,00 лв., доказани с намиращите се в оригинал в кориците на делото договори, а именно: Договор за правна защита и съдействие № 0235708/17.05.2021 г. за сумата от 600 лв. (лист 35 от досъдебното производство) и Договор за правна защита и съдействие № 0234186/06.12.2022 г. за сумата от 900 лв. (лист 26 от въззивното дело). Заплатените възнаграждения не били прекомерни и били съобразени от една страна с конкретната правна сложност на производството и извършените процесуално следствени действия, а от друга с минимално установените размери на адвокатските възнаграждения в Наредба № 1/09.07.2004 г. за МРАВ, издадена от Висшия адвокатски съвет. Липсата на процесуална възможност да се упражни претенцията за разноси в наказателния процес водело до извод, че изразходваните средства в хода на наказателното производство, приключило с оправдателна присъда, представлявали пряка и непосредствена имуществена вреда за лицето, подложено на неоправдана наказателна репресия, за която държавата, в лицето на органите на прокуратурата, дължала обезщетение на основание чл.4 от ЗОДОВ. На осн. чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ в полза на ищеца следвало да се присъдят и всички направени от него разноси във връзка с производството, в т. ч. заплатеното адвокатско възнаграждение и внесената държавна такса. Моли съда да постанови решение, с което да осъди Прокуратурата на Република България, Булстат 121817309, с адрес: ****, да заплати на Н. Г. Н., ЕГН *****, с

адрес: ****, сумата от 1500,00 лв. (хиляда и петстотин лева), представляваща обезщетение за претърпените имуществени вреди за заплатено адвокатско възнаграждение за защита, както и сумата от 8000,00 лв. (осем хиляди лева), представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди, изразяващи се в преживените стрес, тревоги, психическо и емоционално напрежение и негативни промени в здравословното състояние, пряка и непосредствена последица от повдигнатото и поддържано обвинение за осъществено престъпление по чл. 129, ал. 2, вр. с ал. 1 от НК, по което е признат за невиновен с Присъда № **** г. , постановена по НОХД № ****/**** г. по описа на Районен съд Казанлък, потвърдена с Решение № **** г. по ВНОХД № ****/**** г. по описа на Окръжен съд-С.З., ведно със законната лихва върху всяка една от претендираните суми за обезщетение от датата на влизане в сила на въззивното решение - 07.08.2023 г. до окончателното им заплащане. Моли съда да осъди Прокуратурата на Република България, Булстат 121817309, с адрес: ****, да заплати на Н. Г. Н., ЕГН *****, с адрес: ****, всички направени по делото разноски. На осн. чл. 127, ал. 4 от ГПК посочва банкова сметка, по която да бъдат платени сумите по предявените иски: „ОББ“ АД, клон С.З., IBAN: ****; титуляр: адв. С. Р..

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е депозиран писмен отговор от ответника. Заявява, че предявеният иск е допустим, но неоснователен. Оспорва изцяло по основание съответно и по размер исковите претенции по чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ. Като акцесорна страна оспорва и претенцията за законна лихва върху сумите - обезщетения за неимуществени вреди. Счита, че молбата е нередовна, тъй като не съдържа пълно и точно изложение на обстоятелствата, на които се основава искът. Към исковата молба не били приложени заявените в нея решения съответно на Районен съд гр. Казанлък и Окръжен съд гр. Ст. Загора /оправдателна присъда/. Към исковата молба не били приложени договорите за правна помощ и съдействие. Възразява срещу размера на претендираното обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 8000,00 лева, като завишен и не в съответствие с чл. 52 ЗЗД. Имайки предвид трайната съдебна практика, липсата на изпълняване мярка за неотклонение „Задържане под стража“ липсата на други ограничения, респ. по-значителни вредни последици за ищеца, счита иска за значително завишен. Според възприетото в т. II на ППВС № 4/1968 г. въпрос на фактическа преценка, с оглед конкретните факти и обстоятелства, както и личността на увредения е определянето на конкретния паричен еквивалент на обезщетението за неимуществени вреди. Съгласно константната съдебна практика, размерът на обезщетението за неимуществени вреди бил свързан с критерия за справедливост, дефиниран в чл. 52 от ЗЗД като справедливостта не била абстрактно понятие, а се извеждала от преценката на конкретни обстоятелства. В случаите на причинени неимуществени вреди от значение било как обвинението се е отразило върху здравето, личния живот, чувствата, честта и достойнството на увредения. Паричното обезщетение за морални

вреди следвало да съответства на необходимото за преодоляването им, като не било проява на справедливост, а било в дисхармония със справедливостта парично обезщетение, по голямо от необходимото за на претърпените вреди.

Претенцията на ищеца била изключително завишена и не съответствала на претендираните вреди, на икономическия стандарт в РБългария и на съдебната практика по аналогични случаи, включително тази на ЕСПЧ. Изложените обстоятелства в исковата молба сочели за обичайно претърпени неудобства от воденото наказателно производство. Размерът на обезщетението за репарирание на неимуществените вреди, в съответствие със залегналия в чл. 52 от ЗЗД обществен критерий за справедливост не бил съобразен с вида, характера и интензитета на упражнената принуда, а и с продължителността на периода, в който ищецът имал процесуалното качество - обвиняем - 2 месеца считано от повдигането на обвинението до изготвяне на обвинителен акт и внасяне на делото в съда за разглеждане, през който период ищецът бил с най-леката мярка за процесуална принуда „Подписка“ и по отношение на него не били налагани други принудителни мерки и ограничения от каквото и да било естество. Липсвали доказателства за твърдените претърпени негативни последици - чувство на страх, безпокойство и срам, както и че те били пряк резултат от процесното обвинение. Спрямо ищеца било повдигнато обвинение по чл. 129, ал. 2, вр. ал. 1 от НК. Независимо от тежестта на обвинението, мярката за процесуална принуда била най-леката такава - „подписка“. Наказателното производство приключило в законоустановения разумен срок за разследване – на 11.05.2021 г. ищецът е бил привлечен като обвиняем, на 08.07.2021 г. бил внесен обвинителен акт в съда срещу него. Оспорва претендираните от ищеца имуществени вреди по основание и размер. Ищецът не ангажирал доказателства в подкрепа на твърденията си за многобройни часове за извършвани процесуални действия с негово участие. Липсвали такива и за претендираните имуществени вреди в размер на 1500 лева. Не били представени доказателства за уговорен и заплатен адвокатски хонорар, както и договорите за правна защита за конкретното досъдебно производство. Оспорва, като неоснователна претенцията относно дължима законна лихва. В процесния случай лихвата била дължима от датата, на която съдебния акт придобил стабилност, за която дата не били ангажирани доказателства. Към исковата молба не били приложени твърдяната присъда и договорите за правна помощ. Крайният момент на увреждането била датата, на която наказателното производство приключило с влязъл в сила надлежен съдебен или прокурорски акт. Това бил и моментът, от който при уважаване на главния иск, щяла да се дължи лихва върху обезщетението според т. 4 от ТР № 3/2005 г. на ОСГК на ВКС. Твърди, че исковите претенции били недоказани по основание и размер. Тежестта на доказване лежала върху ищеца и той следвало да представи доказателства в подкрепа на фактическите твърдения в исковата молба, както и за наличието на пряка причинно-следствена връзка между претендираните морални вреди и незаконното

обвинение. Оспорва претендирания размер на обезщетението, тъй като увреждането било от най-ниска степен, поради краткия период на увреждане, особено след като се отчете разумната продължителност на воденото досъдебно производство, вида на обвинението и взетата най-лека мярка за процесуална принуда.

Редовно призовани за датата на съдебното заседание ищецът и прокурорът при РП гр. С.З., ТО - Казанлък, като представител на Прокуратурата на Република България, поддържат изложеното в исковата молба и отговора.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и ги обсъди в тяхната съвкупност, както и във връзка със становищата на страните и техните възражения, намира за установено от **фактическа страна** следното:

Видно от постановление от 24.07.2020 г. на РП-Казанлък е, че е образувано досъдебно производство за това, че на 15.05.2020 г. в гр. Г. е причинена средна телесна повреда на С. Ж. С. – престъпление по чл. 129, ал. 2 вр. с чл. 129, ал. 1 от НК.

На 18.05.2020 г. е снето сведение от Н. Г. Н. от гр. Г., за събитията, случили се на 15.05.2020 г.

Видно от справка за съдимост от 20.08.2020 г. на Бюро „Съдимост“ при РС-Казанлък, Н. Г. Н. не е осъждан.

С писмо от 18.08.2020 г. РУ-Казанлък е поискало началник на участък Г. при РУ-Казанлък да изготви характеристична справка на Н..

Видно от съдебно психолого-психиатрична експертиза от 29.03.2021 г. ищецът е бил обект на освидетелстване по цитираната експертиза по ДП № **** г.

С постановление от 11.05.2021 г. на РП-С.З., ТО-Казанлък, Н. Г. Н. е привлечен в качеството на обвиняем за престъпление по чл. 129, ал. 2 вр. с ал. 1 от НК. Взеа му е мярка за неотклонение „Подписка“.

Постановлението е предявено на 17.05.2021 г. на защитника на Н. адв. С. Р. Р. от АК-С.З.. Видно от договор за правна защита и съдействие и пълномощно на 17.05.2021 г. Н. Н. е упълномощил адв. Р. да го защитава по ДП № **** г. по описа на РУ-Казанлък. Договорено е и е заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 600,00 лева.

С постановление от 17.05.2021 г. на РП-С.З., ТО-Казанлък, на осн. чл. 199, чл. 196, ал. 1. т. 2 от НПК прокурорът е разпоредил да се пристъпи към предявяване на постановление за привличане като обвиняем на Н.. Видно от протокол от 17.05.2021 г. по ДП № **** г. Н. Н. е разпитан като обвиняем.

Видно от договор за правна защита и съдействие от 17.05.2021 г. пострадалият С. Ж. С. е сключил договор за правна защита и съдействие с адв. П.К., като видно от фактура № 193 от 17.05.2021 г. му е заплатил възнаграждение в размер на 1800 лева.

Видно от протокол от 02.06.2021 г. на защитника и на обвиняемия Н. Г. Н. е предявено разследването. Разследващият полицаи по ДП № **** г. на 07.06.2021 г. е изготвил писмено мнение за предаване на съд на Н. Г. Н. за извършено престъпление по чл. 129, ал. 2 вр. с ал. 1 от НК.

Видно от Обвинителен акт по пр. вх. № ТОК-**** по описа на РП-С.З., ТО-Казанлък, от 09.07.2021 г. Н. Н. е обвинен в това, че на 15.05.2020 г. е гр. Г., обл. С.З., ул. „****“ е причинил средна телесна повреда на С. Ж. С., изразяваща се в открито двустранно счупване на долната челюст, при което се затруднява дъвченето и говоренето за срок по-дълъг от 30 дни - престъпление по чл. 129, ал. 2 вр. с ал. 1 от НК.

Видно от договор за правна защита и съдействие от 31.08.2021 г. и пълномощно, пострадалият С. Ж. С. е упълномощил адв. Кънев с процесуално представителство като му е заплатил възнаграждение в размер на 2400,00 лева с ДДС.

По внесения обвинителен акт е образувано НОХД № ****/**** г. по описа на Районен съд-Казанлък, *** наказателен състав, с Председател съдия Д.И. на 12.07.2021 г.

Проведени са осем открити съдебни заседания, съответно на: 11.10.2021 г.; 08.11.2021 г.; 12.01.2022 г.; 24.02.2022 г.; 21.03.2022 г.; 18.04.2022 г.; 20.06.2022 г. и 17.10.2022 г.

В откритото съдебно заседание от 08.11.2021 г. съдът е приел за съвместно разглеждане граждански иск, предявен от С. С. срещу Н. Н. за иск за причинени неимуществени вреди в размер на 15000 лева, ведно със законната лихва, считано то 15.05.2020 г., както и за направените по делото разноски.

Видно от договор за правна защита и съдействие С. Ж. С. е договорил и заплатил на адв. П.К., за предявяване на граждански иск и за процесуално представителство по гражданския иск, възнаграждение в размер на 3000,00 лева с включен ДДС.

В открито съдебно заседание от 18.04.2022 г. съдът с определение е възобновил съдебното следствие, прекратил е производството по гражданския иск, тъй като е счел, че същият ще затрудни наказателното производство, поставил е в очна ставка подсъдимия Н. поотделно със свидетели по делото, включително и със С. С..

С Присъда № **** г., постановена по НОХД № ****/**** г. по описа на Районен съд-Казанлък, подсъдимият Н. Г. Н. бил признат за невинен в това, че на 15.05.2020 г. в гр. Г., обл. С.З. причинил другиму - на С. Ж. С. - средна телесна повреда, изразяваща се в открито двустранно счупване на долната челюст, при което се затруднявало дъвченето и говоренето за период по-дълъг от 30 дни, поради което го оправдава по повдигнатото обвинение по чл. 129, ал. 2, вр. с ал. 1 от НК.

С определение № 460/17.10.2022 г. съдът служебно се е занимал с

мярката за неотклонение и е отменил МН „Подписка“ на подсъдимия Н. Н..

С вх. № 11277/19.10.2022 г. по описа на РС-Казанлък, от страна на Районна прокуратура-С.З., ТО-Казанлък е подаден протест срещу постановената присъда, като е, посочено че тя е неправилна, необоснована и в несъответствие с приложения по делото доказателствен материал. Иска се отмяна на постановената оправдателна присъда и постановяването на нова такава, с която Н. Г. Н. да бъде признат по повдигнатото от прокуратурата обвинение.

По подадения от прокуратурата протест е образувано ВНОХД № ****/**** г. по описа на Окръжен съд-С.З., II наказателен състав, с докладчик съдията М.Х.-П..

Проведено е едно откритото съдебно заседание на 08.02.2023 г. Подаденият протест и обвинението се поддържа от представител на Окръжна Прокуратура-С.З..

Видно от пълномощно и договор за правна помощ от 08.02.2023 г., Н. Н. е упълномощил адв. Р. за процесуално представителство пред ОС-С.З., като договорената и заплатена сума е в размер на 1500,00 лева.

С Решение № **** г. по ВНОХД № ****/**** г. по описа на Окръжен съд-С.З., е потвърдена Присъда № **** г., постановена по НОХД № ****/**** г. по описа на Районен съд-Казанлък. Решението е окончателно.

Свидетелят С.Г.Т., сестра на ищеца, заяви, че знае за инцидента и желае да свидетелства. Било на 15.05.2020 г., петък вечер и била нощна смяна. Сутринта се обадила на майка си, за да разбере как са и от нея разбрала за инцидента. Около 22-23,00 часа в гр. Г., на тяхната улица, пред дома им, пристигнали С. С. и П.И.. Водили и друго момче с тях, което слязло и нанесло побой над брат Й. На другия ден видяла Н. в С.З., когато идвал за съдебна експертиза. Бил с подутини и удари в главата. След тази случка започнали да го викат за обяснения в Районното управление, след което започнало делото за нанасяне на средна телесна повреда. Почти три години продължило делото. Брат Й имал много психически и здравословни проблеми. Той трябвало да ходи на работа, да се грижи за децата си и да ходи по дела. Бил баща на три деца и почти сам се грижил за децата. Идвал в съдебно заседание след нощна смяна. Тогава малкото дете било на 3-4 години, следващите били през 4 години. Н. идвал над десет пъти в съда. Споделял, че страда от безсъние. Казвал, че като си легне в 22,00 – 23,00 часа се събуждал в 1,00 – 2,00 часа. Събуждал се от притеснение. Отслабнал с 20 килограма за половин година. Имало консултация с психотерапевт, имал главоболие и тревожност. Търсели начин, за да се почувства по-добре. Приемал медикаменти за високо кръвно, след инцидента започнал да прави кризи, понякога с ниско кръвно и главоболие, предполага, че защото свалил много тегло, понякога с високо кръвно и главоболие. Не знаела дали е приемал успокоителни. Преди инцидента брат Й бил спокоен, радвал се на децата, много трудолюбив. На работа имал много приятели, срещал се с тях. Цялото градче, всички го

познавали, но от 2-3 години въпросите били само за делото. Казвали му „Пак ли имате призовка?“. Той го считал за накърняване на честта и доброто му име. Хората с уважение се отнасяли към него, но след като започнали делата имало едно отрицателно отношение от хората. Толкова време непрекъснато по съдилищата. И финансово го притеснявало това. Започнал процесът и след първите явявания имало свидетели, експертизи, разбрали, че паралелно щяло да има дело и иск за 15 000 лева за средна телесна повреда. Имало едни хонорари на отсрещната страна, това го притеснявало. Разбрал, че хонорарите били много по-високи от това, което брат й плащал на неговия адвокат. Имало притеснения как щяло да се отрази делото на работата му, Н. бил „Ръководител движение“ на гарата в Г.. Имало притеснения, че му вземали отпечатъци, че имал регистрация в полицията. Имало притеснения и за обезщетенията, ако трябвало да ги плаща. Понеже делото продължило три години, имало над 20 000 лева, които се притеснявал, че трябва да плаща. Свидетелката разбрала, че след инцидента С. С. имал средна телесна повреда. Брат й се защитавал от ударите, от друг мъж, когото го докарали с колата, за да го бие той. Знаела за С., че имал документи за средна телесна повреда. Не били говорили за С. и не се притеснявали за него. Документите на С. били издадени около 29-та дата на месец май – две седмици след инцидента. Чудела се, защо след като един човек претендирал да има средна телесна повреда, не отишъл в момента на побоя. Брат й отишъл на следващия ден на лекар в гр. С.З. и в понеделник пуснал жалба, да не се занимават с него.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от **правна страна** следното:

Предявен е иск с право основание чл. 2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ.

Основателността на иска предполага установяването на следните елементи от фактическия състав: спрямо лицето да е било повдигнато обвинение в извършване на престъпление от общ характер; наказателното производство срещу него да е приключило с постановяване на оправдателна присъда; да е претърпяло вреди и между незаконното действие на правозащитните органи и неблагоприятните неимуществени и имуществени последици /вредите/ да е налице причинно-следствена връзка.

Съгласно практиката на ВКС /решение № 4 от 24.01.2011 г по гр. д. № 855/2010 г, ГК, IV ГО на ВКС, решение № 291 от 16.11.2011 г по гр. д. № 109/2011 г, ГК, III ГО на ВКС и др./ при определяне на размера на дължимото обезщетение по чл. 52 ЗЗД трябва да се вземат предвид: тежестта на повдигнатото обвинение /дали е за няколко отделни престъпления, какви наказания се предвиждат за него/; вида на наказателното производство - дали е приключило в досъдебната фаза или е проведено и съдебно производство на една или повече инстанции; продължителността на наказателното производство (като период от време); видът на взетата мярка за неотклонение, има ли разгласяване чрез медиите; има ли влошаване на здравословното състояние; конкретните преживявания на ищеца и отражение

върху живота му - семейство, професионална и обществена среда; други обстоятелствата относими към характера на увреждането, за което имат значение и други и предишни обвинения и осъждания, задържания и ефективно изтърпяване на наказания.

Съдът трябва да се отчете само вредите, явяващи се пряка и непосредствена последица от увреждането, т. е. вредите, настъпването на които е в пряка причинна връзка с непозволеното увреждане.

При търсене на обезщетение за неимуществени вреди по чл. 2 ЗОДОВ съдът не е строго ограничен от формалните доказателства за установяване наличието на вреди в рамките на обичайното за подобни случаи. Нормално е да се приеме, че по време на цялото наказателно производство лицето, незаконно обвинено в извършване на престъпление, изпитва неудобства, чувства се унижено, а също така е притеснено и несигурно; накърняват се моралните и нравствените ценности у личността, както и социалното му общуване.

Когато се твърди причиняване на болки и страдания, над обичайните за такъв случай, или конкретно увреждане на здравето, а също и други специфични увреждания, с оглед конкретни обстоятелства, личността на увредения, обичайната му среда или обществено положение, съдът може да ги обезщети само при успешно проведено пълно и главно доказване - решение № 3 от 29.01.2014 г по гр. д. № 2477/2013 г на ВКС, IV ГО, решение № 388 по гр. д. № 1030/2012 г., IV ГО, ВКС и др. Следователно – освен при данни напълно изключващи настъпването на вреди и наличие на причинна връзка – би следвало да присъди справедлив размер на обезщетение за неимуществени вреди.

В случая релевантните факти за определяне на обезщетението за неимуществени вреди, включително и според указанията на ВКС са: Наказателното производство е започнало срещу ищец, който не е осъждан. На 17.05.2021 г. му е връчено постановление за привличането му като обвиняем. Повдигнатото обвинение е за извършване на престъпление по чл. 129, ал. 2 вр. с ал. 1 от НК, наказуемо с лишаване от свобода до шест години. То е тежко престъпление по смисъла на член 93, т. 7 от НК. На 02.06.2021 г. на ищеца е предявено разследването и той е посочил, че се е запознал с материалите по делото и няма да прави искания, бележки и възражения. Той е бил обвиняем до 12.07.2021 г., когато обвинителният акт е внесен в съда и е образувано наказателното производство, след това – подсъдим. Наказателното производство е продължило до 17.10.2022г. или една година и три месеца. По НОХД № ****/**** г. по описа на РС - Казанлък са проведени осем съдебни заседания, седем с участието на ищеца. На две от заседанията не е даден ход – на 11.10.2021 г. и на 20.06.2022 г. В откритото съдебно заседание от 08.11.2021 г. съдът е приел за съвместно разглеждане, предявен срещу ищеца граждански иск за причинени неимуществени вреди в размер на 15 000 лв., ведно със законна лихва и разноски. Видно от договор

за правна защита и съдействие С. Ж. С. е договорил и заплатил на адв. П.К., за предявяване на граждански иск и за процесуално представителство по гражданския иск, възнаграждение в размер на 3000,00 лева с включен ДДС. В откритото съдебно заседание от 08.11.2021 г. на подсъдимия Н. е дадена възможност да вземе становище по обвинението. Единственото което Н. е сторил е да заяви, че разбира обвинението, но не се признава за виновен и желае да даде обяснения на по-късен етап. Едва на насроченото пето открито съдебно заседание, проведено на 21.03.2022 г. подсъдимият Н. е дал обяснения, което е наложило събирането на още доказателства, в това число и гласни. Събирането на тези доказателства в съдебно заседание на 18.04.2022 г. е дало основание на съдебния състав да възобнови съдебното следствие и да прекрати производството по гражданския иск, тъй като разглеждането му е щяло да затрудни наказателното производство. В последното открито съдебно заседание подсъдимият ищец е поставен в очна ставка. В хода на съдебните прения прокурорът е поддържал обвинението. На 17.12.2022 г. съдебният състав се произнася с оправдателна присъда. С определение № 460 от 17.10.2022 г. съдът е отменил мярката за неотклонение подписка на подсъдимия Н.. Оправдателната присъда е протестирана от прокуратурата пред ОС-С.З.. Пред въззивната инстанция е проведено едно открито съдебно заседание на 08.02.2023 г., на което представителят на държавното обвинение поддържа протеста. Почти шест месеца след откритото съдебно заседание въззивният съд се произнася с Решение № **** г., постановено по ВНОХД ****/**** г. по описа на ОС- С.З., с което потвърждава оправдателната присъда на районния съд.

Настоящият съдебен състав намира, че в случая следва да се вземе предвид възрастта, интензитета на страданието на ищеца, периодът от време - около 3 години водено наказателно производство, през което време той е търпял негативни преживявания, предприетата срещу него мярка за неотклонение – „подписка“, тежестта на повдигнатото обвинение – за извършване на престъпление, притежаващо белезите на „тежко престъпление“ по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК, чистото му съдебно минало, приетият за съвместно разглеждане граждански иск, заявен в значителен размер, все обстоятелства, които следва да бъдат съобразени от съда, с оглед задължителната съдебна практика – решение 673/15.11.2010 г. на ВКС, по гр. д. 1916/2009 г., Четвърто ГО. За да определи размера на обезщетението съдът съобрази, че ищецът не е бил осъждан и няма данни за водени срещу него наказателни производства, което сочи на извода, че за него са настъпили големи вреди от страх и притеснение от несправедливо осъждане на лишаване от свобода, отколкото спрямо лица, които са били обвиняеми или подсъдими. От събраните свидетелски показания се установява, че ищецът по време на наказателното производство е бил постоянно под напрежение, напрегнат, подтиснат. Показанията на свидетеля С.Г.Т., сестра на ищеца, съдът счита за относими, но с оглед роднинската връзка, за частично пристрастни. Безспорно ищецът е имал негативни изживявания от водене на наказателното

производство и от предявения граждански иск и адвокатското възнаграждение заплатено за неговото завеждане, но не е доказано по убедителен начин, че за ищеца процесът е довел до разстройство на психическото състояние и здравето като цялост, което дори е довело до посещения при специалист.

От друга страна продължителността на наказателното производство не надвишава разумния срок. Наложена мярка за неотклонение – подписка, не е засегнала съществено ищеца, а и в хода на производството тя е отменена. По делото не са представени доказателства повдигнатото обвинение да е било медийно отразено въз основа на съобщения на прокуратурата и нейни длъжностни лица. Липсват каквито и да е данни проведеното срещу ищеца наказателно преследване да е повлияло на професионалната му реализация. През целия период по време на наказателното производство ищецът е работил, тоест незаконното обвинение не е ограничило правото му на труд, съответно професионалното му развитие. Обстоятелството, че е баща, който трябва да упражнява родителски права по отношение на две от трите му деца е в резултат на прекратяване на брака му с бившата му съпруга. Съгласно наложено наказание – ищецът е оправдан и от първоинстанционния и от въззивния съд. На следващо място при определяне размера на обезщетението за тези обичайни, съгласно практиката на ВКС вреди, същото следва да се определи според стандарта на живот, за да не се превърне в източник на неоснователно обогатяване за пострадалия /в този смисъл е и задължителната съдебна практика – решение 165 от 16.06.2015 г. по гр. д. 288/2015 г., Трето ГО на ВКС, решение 480 от 23.04.2013 г. по гр.д. 85/2012 г., IV ГО на ВКС/. С оглед критериите, визирани по-горе от настоящия съдебен състав същият намира, че справедливо би било да се присъди сумата от 5000 лв., която би репарирала душевния дискомфорт на ищеца от воденото срещу него наказателно производство. За разликата над този размер до пълния предявен размер от 8 000 лева искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По иска за имуществени вреди:

Обезщетението обхваща и имуществените вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Установява се от представения по делото писмени доказателства, че претендираните суми, сторени като разходи по водените срещу ищеца производства са реално заплатени. Представени и приети по делото като писмени доказателства са: Видно от договор за правна защита и съдействие и пълномощно на 17.05.2021 г. Н. Н. е упълномощил адв. Р. да го защитава по ДП № **** г. по описа на РУ-Казанлък. Договорено е и е заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 600,00 лева.. Видно от пълномощно и договор за правна помощ от 08.02.2023 г., Н. Н. е упълномощил адв. Р. за процесуално представителство пред ОС-С.З., като договорената и заплатена сума е в размер на 1500,00 лева. От представените доказателства се установява, че ищецът е заплатил възнаграждение на адвокат в общ размер от 2100 лева, които разходи са в пряка и причинна връзка с

незаконното обвинение. С Тълкувателно решение от 11.12.2018 г. на ВКС на ОСГК, постановено по тълк. дело № 1/2017 г. е прието, че по иск по чл. 2, ал. 1 ЗОДОВ съдът може да определи обезщетение за имуществени вреди, съставляващи адвокатско възнаграждение в размер, по-малък от платения в наказателния процес. Съдът намира, че претендиания размер на имуществени вреди следва да се присъди в цялост, тъй като в досъдебното производство са предприети редица действия по разследването, пред първоинстанционния съд са проведени множество открити съдебни заседания и са извършвани редица съдопроизводствени действия, макар и производството пред въззивния съд да е приключило в едно съдебно заседание, без събиране на нови доказателства. Претендирано е обезщетение общо в размер на 1500 лв., поради което същото следва да бъде присъдено изцяло.

По отношение претенцията за заплащане на законна лихва от 07.08.2023 г. до окончателното изплащане съдът счита, че отговорността на държавата за вреди от незаконни действия на правозащитни органи възниква от момента на влизане в сила на постановената оправдателна присъда, като в този смисъл е т. 4 от ТР № 3/22.04.2004 г. по т. гр. д. № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС. С оглед изложеното лихва следва да се присъди считано от тази дата.

По разноските:

С оглед изхода на спора разноски се дължат на ищеца. Представени са доказателства за реално извършване на разноски за държавна такса – 10 лв. и адвокатско възнаграждение – 1660 лв. С оглед уважената част от исковете на ищеца следва да се присъдят разноски в размер на 1142,63 лева.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРАТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, ****, Булстат 121817309 **ДА ЗАПЛАТИ** на Н. Г. Н., ЕГН *****, с адрес: **** на осн. чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ сумата от 5000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие на образувано и водено срещу него наказателно производство за извършено престъпление по чл. 129, ал. 2, във вр. с ал. 1 от НК, за което е бил оправдан с Присъда № **** г., постановена по НОХД № ****/**** г. по описа на Районен съд-Казанлък, потвърдена с Решение № **** г. по ВНОХД № ****/**** г. по описа на Окръжен съд-С.З., ведно със законната лихва от 07.08.2023 г. до окончателното изплащане на сумата, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск за разликата над сумата от 5000 лева до пълния предявен размер от 8 000 лева.

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРАТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, ****, Булстат 121817309 **ДА ЗАПЛАТИ** на Н. Г. Н., ЕГН *****, с адрес: ****, на осн. чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ сумата от 1500 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, вследствие на образувано и водено

срещу него наказателно производство за извършено престъпление по чл. 129, ал. 2, във вр. с ал. 1 от НК, за което е бил оправдан с Присъда № **** г., постановена по НОХД № ****/**** г. по описа на Районен съд-Казанлък, потвърдена с Решение № **** г. по ВНОХД № ****/**** г. по описа на Окръжен съд-С.З., ведно със законната лихва от 07.08.2023 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРАТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, **,** Булстат 121817309 **ДА ЗАПЛАТИ** на Н. Г. Н., ЕГН *****, с адрес: ****, на основание на чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 1142,63 лева, представляваща разноси в настоящото производство съразмерно на уважената част от исковете.

Решението подлежи на обжалване пред ОС-Стара Загора с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Казанлък: _____